

Szerkesztői iroda
Sepsi-Szentgyörgyön
a ref. kollegium épületé-
ben, hová
a lap szellemi részét illet
költemények külföldieké is

Kiadó hivatal:
POLLÁK MÁR
könyvnyomdája és könyv-
kereskedése,
hová a hirdetések és
előfizetési pénzek
bérmentesen intézendők.

NEMERE.

Politikai, társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági lap.

A „Háromszéki háziipar-egylet” és a „sepsi-szentgyörgyi önkéntes tűzoltó-egylet” hivatalos közlönye.

Megjelenik ezen lap helyén
kint kétszer:
csütörtökön és vasárnap.

ELŐFIZETÉSI FELTÉTEK
Helyben házhoz hordva, vagy
vélükre postán külföldre
Egész évre . . . 6 fit — kr.
Fél évre . . . 3 fit — kr.
Negyedévre . . . 1 fit 50 kr.
Hirdetmények díja:
3 hasábos petit-sorú, vagy
annak helyéért 6 kr.
Bélyegdíj külön 30 kr.
Nyitlatter sora 15 kr.

Budapest, 1879. május 25.

n. — Az Andrássy által a portával végre megkötött novibazári conventió, mely Törökországgal való viszonyunkat Bosznia s Hercegovina megszállása tekintetében szabályozza és egyuttal a novibazári kerületnek általunk esetleg szükségesnek található megszállására is a porta beleegyezését kimondja, és első látásra képez a magyar ellenzék azon vádjai ellen, melyek gr. Andrássy politikáját, mivel az orosz-török háború idején egy oroszellenes háborút megkockáztatni nem akart, orosz barátunk s Törökország megdöntésére irányulónak hirdetgettek.

A conventió teljes világot vet e politikára, mely hogy mire céloz, most már világosan látható — elejét venni a Balkán-félszigeten — közvetlen közelünkben az orosz befolyás terjedésének, a szláv törekvések megvalósulásának nehogy ezek monarchiánk érdekeit veszélyeztessék, e cél elérésére pedig hathatós tényezőnek tekintvén egy életerős török állam létele, ezt biztosítani, a felforgató elemek elleni óvódalmában támogatni. Andrássy politikáját tehát kitűzött s részben elért eredményeiből abszolút oroszellenesnek s a menyiben monarchiánk érdeke megkivánja, törökbarátnak bizonyul.

Hogy Andrássy politikája török-barát, mutatja a conventiónak Bosznia s Hercegovinára vonatkozó része, melyben a szultán felségi jogának érintetlen maradása s tartományokra nézve kimondatik, a szultánért a mecsetekben mondatni szokott imák, a mecsetek felett a török zászló kitűzetési joga, továbbá a török ércpénz forgalma tovább is gyakorlatban maradnak; szóval a conventió nyílt bizonyíték a mellett, hogy ha e 2 tartományt megszállottuk is, de azokat bekebelezni nem akarjuk, miről hogy a szultán kormánya meggyőződött, bizonyítja a conventió második része, melyben a porta elismeri azon jogunkat, hogy ha szükségét látjuk, a novibazári kerület főhelyeit is katonailag megszállhatjuk.

Ezek után már nem is kell bizonyítanunk, hogy Andrássy politikája orosz-ellenes; de ha bizonyíték kell, hivatkozhatunk jeles tekintélyekre, kik nem kevesebbek, mint Beaconsfield angol miniszterelnök, Salisbury angol külügyminiszter; az első közelebb a felsőházban kijelenté ország-világ előtt azon meggyőződését, hogy a két tar. omány osztrák-magyar megszállása és kormányzása gátot képez a muszka agresszió ellen, s hogy így az Andrássy által kötött conventio igen e önyös arajement. Salisbury pedig kijelentvén, hogy Anglia Ausztria-Magyarországot egyenesen a muszka hatalmi terjeszkedés gátjával tekinti, hozzátéve, hogy „Bosznia s Hercegovina megszállása egyike azon legfontosabb eredményeknek, melyek Európa nyugalmanak érdekében kivánnak.”

A conventiónak ily határozott orosz ellenes ism. rveit levén, s mellette ily hatalmas tekintélyek tevény tanuságát, nem csuda, ha jóslataiban s merész állításaiban csufosan felsült ellenzék tollfogatók oly feltűnően elhallgattak a conventioról, melyek mig az ő ország-hírűvé gyakorlott csúrcsavarások sem magyarázhat félre. De annál hangosabb dühvel rontanak el-lene az osztrák annexionisták, kik midőn Bosznia s Hercegovina okkupációja megkezdődött, diadalittosan s örömjongva hirdették, hogy ime az ő Törökország felbontására törő orosz-barát bekebelezési politikájuk teljesedésbe menése megkezdődött s kik most a conventio nyilvánosságra kerülésekor fájdalmasan verettek fel édes bekebelezési álmaikból.

Hát csak hadd haragudjanak az orosz imádó urak. Nem Andrássy hibája, ha az ő politikájának intenciót oly nyakason hosszú időig felre értették Andrássy mindig világosan körvonalazta álláspontját s a ki érteni akart az megérthette, hogy ő a berlini congressust nem Törökország felbontása végett kezdeményezte, s hogy ennek eredménye a berlini szerződés épen az orosz politikának a san-stefanoi pactumában magasra reppent szárnyait van hivatva kurtára nyírni a san-stefanoi szerződés által lételevén megtámadott Törökországnak az ujra megerősödéséhez a szükséges feltételeket megszerezni. Ez utóbbiak közel rokona az okkupáció. A két tartomány örökös lázadásoknak s így törökgyengítésnek forrása s egyuttal a nagy álmokat álmodó Szerbia s Montenegro nagyra-vágásának állított tárgya vala.

„Mi tehát elfoglaltuk azokat, hogy pacificaljuk s onnét a nagyra-vágó kis szomszédok törökellenes s esetleg érdekeink ellen irányuló törekvéseit féken tarthassuk. Ott maradunk addig, mig ez érdekek biztositva nem lesznek, s egyuttal ugyanosult saját érdekünk miatt is mindent megteszünk az ozman hatalom javára, hogy megerősödésük s életképesség váljék. E feltételek teljesedése esetén aztán valószínűleg vége lesz az okkupációnk, de ha a török megerősödni képtelennek bizonyulna be s ha másként végezne a sors mint a hogyan kívánjuk a magunk és Törökország érdekében, akkor aztán eljött az idő, hogy az okkupált tartományok, melyeket Szláv zsákmánynak s így monarchiánk ellen szolgáló eszköznek nem hagyhatunk, bekebeleztessek; de ez esetleges bekebelezésnek akkor sem lesz orosz vagy szláv-barát célja, az előre látjuk mindenütt a szláv világon, s ezért szidják is az áruló Andrássyt mint a bokrot.

Node e szidás Andrássynak nem árt, min- ket pedig gyönyörködtet, mert a monarchiánk ellen irányuló célok felsülése mellett bizonyít s egyuttal teljesen igazolja Tisza kormányelnök minden ellenzék viharral megküzdő saját népszerűségével nem, csak a haza javával törődő politikáját, melylyel Andrássynak e körültekintő politikáját támogatta, s e támogatásával annak megvalósulását lehetségessé tette.

A országgyűlési szabadelvű párt május 23 ik értekezletén Vizsolyi Gusztáv elnökölte alatt megkezdte a rendőri büntető törvénykönyv tárgyalását s azt Pauler miniszter indokolására általános-ságban vita nélkül elfogadta.

A részletes tárgyalásban a 95. §-ig haladt. A tárgyalásban Pauler miniszteren és Tisza Kálmán miniszterelnökön kívül részt vettek; Hosztinszky János, Jakab Bogdán, Csáky László gr., Teleszky István, Zsámbokréty József, Gold Károly, Ormay Károly, Várady Gábor, Véghe Aurél Ráday Gedeon, gróf. id. Bokros Elek, Kajuch József, Hegedűs Sándor Marsvoszky Gyula s különösen az egészségügyi résznel, mely leghosszabb vitára adott alkalmat, Knöpfler Vilmos és Szotjkovich Péter.

A képviselőház pénzügyi bizottsága d. u. 6 órakor Ördödy Pál elnökölte alatt tartott ülésében, melyben a kormány részéről Szapáry Gyula gr. pénzügyminiszter volt jelen, tárgyalatott első sorban az 1873. évi IX. cz. 15. és 16. §§-ainak módosítására vonatkozó tv. javaslat, mely egy általános-ságban, mint részleteiben egyhangulag elfogadtatt.

Továbbá az 1878. évi közösügy rendkivül kiadások fedezéséről szóló tv. javaslat, mely némi stylárús módosításokkal szintén elfogadtatt, felkérte a pénzügyminiszter, hogy a bizottság jelentéséhez leendő csatolás végett kimutatást készíttessen, a melyből a katonai-helyettesítés és rokkant alapok értéke s azon kulcs, a mely szerint ezen elosztás történt, valamint hogy azok ki vannak-e merítve, kiténjék.

Ezzel az ülés véget ért.

A keletroméliai bolgár küldöttség Bécsben. B. Orczy osztályfőnök f. hó 23-án a külügyi hivatalban fogadta a keletroméliai bolgár küldöttséget. Báro Orczy kijelenté Gesov és Jankolov uraknak, hogy a külügyminiszter ur sajnálja bár, de nincs azon helyzetben, hogy őket elfogadhassa. Minthogy a keletroméliai statutum immár a berlini szerződés határozatának megfelelőleg ki van dolgozva és a szultán által szentesítve, a külügyminiszter ur azt hiszi, hogy nem áll többé jogában a tartomány belügyeibe beavatkozni. Sőt inkább célszerűnek tartja minden olyast kerülni, ami azon téves magyarázatra adhatna alkalmat, hogy Ausztria-Magyarország a berlini szerződéssel ellenkező törekvéseket támogat. — Gesov és Jankolov csak mély sajnálattal vették tudomásul a külügyminiszter ur azon választát és távoztak. Andrássy gróf nyilatkozata teljesen megegyezik azzal, melyet lord Salisbury intézett a küldöttséghez.

A képviselőház e hó 23-án ismét 71 darab munkát végzett. Az általános tárgyalásban névszerinti szavazásban 154 szavazattal 111 ellenében elfogadta a kassa oderbergi vasutról szóló törvényjavaslatot, mely aztán a részletes tárgyalásn gyorsan és simán átesett.

Ezután a vizsábályozási társulatokról szóló, az 1871-iki idevágó törvényt részben módosító törvényjavaslat került napirendre. Véghe Aurél előadó egy talpraesett beszéddel vezette be az általános vitát, mely Bánhidy Béla báró, Madarász József és Pécny Tamás urak felszólalásai után csakhamar a javaslat elfogadásával végződött. A részletes tárgyalásban, mely ma szintén véget ért, több kisebb módosítás tétetett a javaslaton.

A szebeni „Telegraful Román.”

Ismét meg ismét a magyarnyelv a „casus belli.” A román atyfiak csak nem tudnak kibékülni azzal a retentő gondolattal, hogy nekik magyarul kell tanulniok. Közelebből a „Telegr. R.” közzöl egy igen épületes cikket e tárgyban. Azt mondja: „A falu ég s a vénasszony piperészkedik. Az ország nyög az állami adók sulya alatt s már alig-alig bírja a folytonos deficitet s elemi csapások által reá mért terheket elviselni; az ország pedig szomszédzsádság és közös kötelekben él egy állammal, a mely épen most még nagyobb előzenyességre készül nemzetiségeivel szemben, mint a hogy volt eddig, s megjegyzendő még az is, hogy egy papiron, valamint tényleg liberálisabb volt, mint a mi államunk, s a mely államban épen most Schmerling 50 éves szolgálatának jubileuma alkalmával felvetettett ujra az osztrákok által lekesedéssel elfogadott frázis, hogy „Ausztria egy állam lesz megint.” Egy másik szomszédunk országában pedig forrongnak a kedélyek s már-már kitörő félben van a forradalom, s dacára mind-ezeknek, a jó patrioták, kik intézik a haza sorsát, nem találnak alkalmasabb időt a nem magyarajku honfitársaik kedélyeinek elidegenítésére, mint épen most, midőn a Laithán tul a közönség oly eszméket pendit meg, a melyek bizonyára nem nagyon fognak tetszeni azon patriotáknak, kiknek szívükön (?) fekszik a nem magyarajku honfitársainak azon módon való boldogítása, mint a hogy azt ők akarják s nem a nemzetiségek akarata szerint.” Majd tovább bölcselkedik a cikkirő s ezzel végzi be rémitgetéseit:

„Az új törvényvel szemben arra fogunk szoritkozni, hogy a kiserletlő meglátogatót egyházi és iskolai autonómiankat minden törvényes eszközzel megvédelmezzük.

Hogy magyar honfitársainkkal egyházi és iskolai ügyekben a magyarnyelv tudásával s a nélkül is, hogy fogjuk egymást megérteni, azt majd megmutatja a jövő.”

Tehát a falu ég s a vénasszony piperészkedik. Bizony az a nagyfalu (Magyarország) sokszor égett már politikai és nemzetiségi gyujtogatások által,